

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНІЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.:
„П Р А В Д А“
Львів, вул. Кльоновича
ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 12 зол.
Піврічно 6 зол.
Чвертьрічно 3 зол.
Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам.
дол. або їх рівновартість.
Подин. число коштує 20 сот.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ РЕЛІГІЇ В РАДЯНСЬКІМ СОЮЗІ

„Католицька Пресова Агенція“ повідомляє, що Рада народних комісарів в Москві видала розпорядок, що від 1 липня 1930 р. на всій території Радянського Союзу не буде вільно будувати ніяких святинь.

Часопис „Советская Сибір“ доносить, що католический священник о. Гавриїл Лепаринський засуджений на смерть за те, що на проповіді сказав: „Заграницею релігійні почування стають щораз сильніші. Те саме буде і в нас! Незабаром Боже слово затріюмфує в цілому нашому краю“.

„Красная газета“ оповіщує новий список, що обнімає 31 церков і костелів, кілька домів молитви німецьких протестантів і татарський мечет, котрі мають бути замкнені на підставі ухвали ленінградського совєту. В комунікаті зазначено, що список обнімає тільки ті святині, що їх маєтсья зачинити „негайно“. Радянська влада поступово позамикає так усі святині на території ССР.

СКАРБОВА ПАЛАТА В СТАНИСЛАВОВІ

З Варшави повідомляють, що постановлено утворити в Станиславові скарбову палату. Презесом її іменований дотеперішній начальник Виділу львівської скарбової палати Г. Вайнерт. Через недостачу відповідного приміщення в Станиславові цей уряд буде міститися до кінця 1930 р. у Львові.

УРЯД ССР. БУДЕ ВІДПОВІДАТИ ЗА КОМІНТЕРН

Німецький міністер закордонних справ др. Курціус сказав радянському амбасадорові в Берліні, що на будуче за всі виступи Комуністичного Інтернаціоналу в Німеччині буде потягати до відповідальності уряд ССР. в Москві.

ВИБУХ НА КОРАБЛІ В НЬЮ-ЙОРКУ

У ньюйорській пристані стояв німецький корабель „Мінхен“, який недавно прибув з Європи. Він був налагоджений різними хемікаліями та штучними навозами. З невідомих причин наступив вибух хемікалій, через що знявся корабель. Подорожним не сталося нічого, тільки набралися страху. Вибух наробив кораблеві багато шкоди, так що він по довшій ратунковій акції затонув.

ВЕЛИКА ПОВІНЬ У ФРАНЦІЇ

РОЗВАЛЕНИХ 1500 ДОМІВ, А 400 ЛЮДЕЙ ПОГИБЛО

В полудневій Франції позаливала вода великі простори. Деякі околиці відрізані зовсім від світа. В департаменті Гарон погинуло підчас повені 300 осіб, а більше як 2000 осіб лишилося без даху над головою. У самім місті Монтобан втонуло 200 осіб. Ратункову акцію ведуть військові відділи на моторових човнах. В деяких місцях

рівень води обнижується і починають точно вияснювати скількість жертв та знищення. В районі Муасак начислено дотепер 400 людських жертв, а 1500 завалених домів. Правительством і суспільністю почали ратункову акцію. День 9 березня був проголошений у цілій Франції днем жалоби.

ЗЕМЛЕТРУС В АВСТРІЇ

Віденські сейсмографи (прилади, які відчувають найменші рухи внутрі землі) зазначили о 1 годині в ночі 6 березня землетрус у віддалі 140 км. Прага повідомляє, що землетрус відчутно і в західній Словачії.

ЗЕМЛЕТРУС У ПАНАМІ

Вечером 7 ц. м. у місті Панамі і в околицях дався відчутти землетрус, що трівав 45 секунд. Був це найнагальніший землетрус, який записали там люди від 1924 р. Населення охопив переполох. На щастя жертв у людях не було.

НІМЕЦЬКИЙ АДМІРАЛ ТІРПІЦ УМЕР

Над ранком 6 ц. м. вмер в монахійській санаторії славн. німецьк. адмірал Тірпіц в 81 р. життя. Він був головним організатором німецької фльоти. Особливо вперта боротьба німецьких підводних кораблів, далася ворожим флотам добре втямку.

ПОМЕР ТАФТ Б. ПРЕЗИДЕНТ АМЕРИКИ

З Нью-Йорку повідомляють, що помер бувший президент Злучених Держав Америки Тафт. Президентом був вибраний у 1908 р. після Рузвельта.

Кроваві заворушення в Сяноці

В сяніцькій фабриці Зеленецького, де виробляють вагони й машини, було донедавна зайнятих коло 2.000 робітників. Від якогось часу зачалася редукція (звільнення) так, що тепер занято тільки шістьсот кількадесять і грозить дальша редукція.

Дня 6 березня зібралося коло 400 безробітних, щоби піти демонстраційним походом під тамошне Староство. Поліції, на яку з товпи посипалося каміння, — вдалося розігнати демонстрантів. Вони однак підкріплені іншими робітни-

ками зібралися вдруге вже в числі понад 1000 людей. Поліція знов зачала розганяти та цим разом демонстранти не далися розігнати, а заатакували поліцію, яка вжила огнестрільної зброї. Вислід був такий, що 3 людей тяжко ранено, а 3 лекше. Поліція теж не вийшла на сухо, бо шось 6 поліціантів було потовчених. Весь сяніцький гарнізон був у гострім поготівлю. Цілком природно, що ці заворушення викликали страшенний переполох в місті.

Більшовицький дурман не має вже впливу в Європі

Більшовики для випробування своїх сил та для баламучення несвідомих рішили влаштувати по чужих державах різні свої дні. І так влаштували 8. березня скрізь по європейських містах „походи голодних“. Походи ці скрізь скінчилися повною невдачею. Хоч більшовики вживали всіх зусиль та агітації перед фабриками, ніхто не прилучувався до страйку й походу, або дуже мало. Таксамо не вдалося й свято пролетарської жінки. Пізналися люди на вовках в овечій шкірі. Очевидно, хто хоче влаштовувати в других державах походи голодних, мусить перше подбати,

щоб у його країні не було голодних. А деж більший голод, як не на Радянщині, а перед усім на Україні, на цій Україні, що до часу, заки більшовики захопили там владу, була шпихлірем Європи! Та правда, там у робітницько-селянській державі не вільно влаштовувати таких „походів голодних“, ні яких інших походів, крім походів наказаних із гори владою. На ці походи, силою зганяють людей, тому не здурять вони вже нікого, хіба заманять до себе платних агітаторів-наємників за добрі гроші, за гроші видерті селянам і робітникам.

Виступи віруючих проти митр. Сергія

Московські віруючі страшенно обурені на митр. Сергія за його заяву, що церкви замикають „на жадання самого народу“. Як подають газети, товпа віруючих не дозволила йому відслужити богослуження, він мусів сховатися у вітарі, а до церкви увійшла міліція, щоби завести порядок. Колиж він переїздив

відтак улицею, товпа його висвистала. Такого випадку не було навіть підчас найсильнішої агітації безбожників. Також і єпископа Пітирима зустріла на вулиці товпа ворожо та свистала за ним. Деякі навіть кричали за ним: „Проч з більшовицьким слугою і зрадником!“

Процес Східних Торгів

Вже 10 літ, як основано у Львові т. зв. Східні Торги. Всі надії на їх колюсальний розвій, а тим самим і на розвій господарського добробуту Львова і „Кресів“ полягали на оживленій торгівлі з Радянщиною. Та змонопольовання торгівлі на Радянщині розвіяло ці рожеві мрії, а тим самим існування такої дорогої імпрези, як Східні Торги властиво стратило підставу. Всетаки Львів за всяку ціну старається їх і дальше вести, щоби не злетіти до ряду звичайних провінційальних міст.

Та з пресового процесу, який саме тепер ведеться у львівським окружнім карнім суді між достойниками Східних Торгів, а видавцем „Газети Сполечної“ п. Мащакон довідуємося, які то страшенні суми втопив львівський магістрат в тім „золотім інтересі“.

І так лише два директори Сх. Т. коштували за 10 літ чверть міліона золотих. Та біда ще в тім, що — як ревізія виявила — праця одного з директорів так незначна у відношенні до платні, що його треба зівсім усунути. То значить, що його платня за минулих 10 літ, це викинений гріш! Обжалуваний заповів, що видасть в тій справі брошуру, в якій докаже, що магістрат доплачує що року до Східних Торгів 100.000 зол. т. зн. що за 10-літнє їх існування він викинув кругло міліон зол. Та найприкрійше те, що ті гроші походять з різних податків, які стягає магістрат із львівських мешканців.

Вирівняйте передплату за I-ий квартал

„І помоляться на волі“...

(Т. Шевченко)

На незміримих просторах бувшої російської імперії, які займають шесту часть цілої земної суші, запанувало царство сатани. Попри матеріальну руїну цієї з природи багатой землі принесло те панування безмірно страшнішу ще руїну моральну. Настала

„Неволя страшна...“

І помолитись не дають“...

Головний штаб більшовицького Інтернаціоналу в Москві почав останніми часами горячково здійснювати свої пляни. Йде про цілковите винищення всякої релігії, в першу чергу християнської. Йде про розбиття всякої релігійної організації, всякої Церкви, в першу чергу Католицької. Тактика більшовицького наступу вдаряє головню на три відтинки 1) народні маси, 2) молодіж і 3) духовенство.

В народних масах хочуть і намагаються більшовики викоринити всяку християнську ідею. Хочуть усунути набожність і релігійні практики, хочуть довести маси до загального відступництва від віри. В тій цілі замикають і руйнують церкви. Вчасі між 15 грудня 1929 р. і 25 січня 1930 р. замкнули так понад 3 тисячі святинь. Більшовицькі часописи були недавно повні „постанов“ ріжних місцевих „комітетів“, котрі наказували робітникам ухвалювати „свобідні постанови працювати в день Різдва“. Тепер закликають до несвяткування Великодня. Тут належить також забирання церковних дзвонів та ікон. Тут належать богохульні процесії й маскаради для висмівання християнської релігії, її обрядів та служителів.

Що більше зажертий наступ повели більшовики на другім відтинку протирелігійного фронту, що звернений на молоде покоління. Спеціальна тресура „молодих безбожників“, усяких „піонірів“, усяких атеїстичних „клубів молоді“ має на цілі створити армію яничарів готових на боротьбу проти „старого буржуазного світа“.

Врешті наступ на духовенство. В початках революції, в часах „воєнного комунізму“ цей наступ був дуже нагальний і дикий. Але переслідування викликували в душах шляхотних ще більший спротив. Нарід ще більше горнувся до церкви, коли бачив своїх душпастирів в авреолі мучеництва й релігійного геройства. Тоді більшовики змінили тактику. Зручною політикою посіяли роздори між поодинокими єпископами й серед духовенства. Визначніших і діяльніших зпоміж духовенства виарештували й повивозили на далеке заслання. Слабших духом переманили більшовики як будто на свій бік. Ось недавно зникли три католицькі священники. Про одного з них написали більшовицькі часописи, що він „вирікся віри“. Та хто повірить більшовицьким часописам!

Із того всего одно очевидне, що більшовикам не йде ні про добробут краю, ані про піднесення робітничої

кляси, тільки про відхристиянізування світа.

Жаль бідного народу, що його рабують із найціннішого добра. Та найбільше жаль дітей, молоді. А вже на 150 мільонів населення в ССРСР. буде певно яких 50 мільонів тих діточих душ, які систематично викривлюється, яких мораль затроюється і затемнюється їм розуми...

В самім розгарі тої большевицької протирелігійної оргії почувся грімкий голос Христового Намісника, Голови вселенської Католицької Церкви. До глибини зворушений терпіннями та жалючими й святотатськими злочинами, які повторюються і зростають кожного дня проти Бога і проти всіх дорогих Його серцю душ нечислимого населення Росії, взиває св. Отець цілий християнський світ до збірного великого зусилля в молитві.

Молитва це тепер одинока поміч, яку можемо подати нашим братам під большевицьким ярмом. Молитва це наша зброя, зброя духовна, але грізна. Даремне пишуть большевики, що „папа закликає світ до хрестоносного походу на совіти“. Вони або вдають або не розуміють, чим є для християн молитва.

До цього молитовного зєдинення в обороні душі наших рідних братів взивають нас також наші Високопреосвященні дієцезальні Владики. У всіх трьох єпархіях нашого краю видані пастирські листи, котрими назначено неділю 16 березня як день молитви благальної й надолужуючої. Слова св. Отця і наших Єпископів, збірне духове зусилля всіх нас у той день у злуці з молитвами цілого християнського світа є для нас надією і предвісником, що на нашій великій Україні по темряві большевизму „вже скоро світ буде“ і що настане день, коли „помоляться на волі невольничі діти“. Коби цей день скоро наспів!

АРЕШТУЮТЬ ЗА ПЕРЕПИСКУ

З Варшави повідомляють: Одержано вісти про численні арештування, які переводять большевики в різних околицях Радянщини за переписку зі знайомими та ріднею закордоном. Арештованих в тій справі висилають на Сибір.

НАВІТЬ КУХНІ БУДУТЬ

ЗАБОРОНЕНІ

Большевики все переводять на комуну. В Москві утворили комісію для регуляції щоденного життя. Та комісія виступила в першу чергу проти кухні в мешканнях. Будова кухонь в поодиноких мешканнях має бути заборонена, а існуючі кухні мають бути замінені на комуністичні клуби (читальні). Кухні мають від тепер будувати щонайменше на 100 осіб, таксамо не вільно буде мати окремої пральні і купальні. Все те має бути спільне. При однім більшім домі або кількох менших мають бути улажені „діточі садки“ то є місця, де діти з тих домів будуть спільно виховувати на большевиків. Так стараються большевики знищити „домашнє огнище“, забороло старого ладу.

По „пятилітці“ - „пятнацятилітка“

Нові грушки на вербі в большевицькім раю.

Московська „Правда“ повідомляє, що радянська влада опрацьовує новий господарський плян на 15 літ. Коли за 12 літ революції нема ще в большевії „рая“, коли нема вже надії, щоб він наступив за п'ять літ, то большевики обіцяють тепер, що після здійснення того „генерального пляну“

за 15 літ запанує нарешті „рай“.

Загальна продукція Рад. Союзу в тім часі „має“ збільшитися 25 разів і „має“ 5 разів перевищити продукцію Злуч. Держав Америки. Вартість рільної продукції „має“ за той час досягнути 130 мільярдів рублів. Весь промисл

„має“ бути електрифікований.

Число тракторів у хліборобстві „має“ дійти до 3½ мільйонів, число самоїздів — до 30 мільйонів. Для проведення того пляну мають видати

мільйон агітаційних брошурок.

Судячи по дотеперішнім „досягненням“ большевиків, можна повірити, що плян напевно здійсниться хіба що до самої агітаційної брошури. Тай довгий же час назначили большевики до приходу того раю! За тих 15 літ поневольні „граждане“ ССРСР можуть вигинути поголовно з нужди та голоду, коли з Божою помічю не прийде там до якої зміни.

Геройство католицького місіонера

Місіонер о. Ігнатій д'Іспра, який працює між прокаженими в Пернамбуко в Бразилії, заразився самим тою страшною недугою. Живе зовсім відокремлений від здорових людей в одній хаті з прокаженими, якими і даліше опікується. Останній його лист до духовної влади, це доказ незвичайного геройства. Ось що він пише: „В своїй хатині живу тільки з Богом. Час минає мені на молитві і складаю Богові в жертві терпіння страшної недуги. Все таки стараюся служити людям, які мене ок-

ружають і які мене люблять. Нужда в них страшна. Довгий час не було дощу то і не було що збирати в жнива. Не мають вони ні поживи ні одежі і терплять страшну нужду. Написавби я обширніший звіт та мої бідні руки мене не слухають. Недуга сточила мені їх майже зовсім, а ноги також ледви мене вже носять. Нехай діється воля Божа! Моліться за мене нещасливого, який хотівби працювати та не може. Прошу благословення“.

Закон про охорону льокаторів

Частинна зміна. Новий проєкт.

Рада Міністрів у Варшаві на засіданню 1. березня ц. р. рішила внести зміну в обов'язуючий нині закон про охорону льокаторів. На підставі цього проєкту мешкання, що складаються з 7-ми кімнат, не будуть підлягати законові, оскільки число льокаторів менше від числа кімнат.

Один з послів вніс проєкт нового закону про охорону льокаторів в тім напрямі, щоби не переводити виселення з 1 — і 2 — кімн. мешкань підчас зимових місяців навіть у випадку несплачення чиншу, чи ін. причин. Комісія майже одностайно згодилася на це, так що вкінці в другім і третім читанню проєкт прийнято.

З протиалькогольного руху в краю

В неділю 14 січня 44 господарів в Жулині, п. Стрий присягнули в церкві, що не будуть пити ніяких алькогольних напівків, ані не будуть курити. При „Сільським Господарі“ в Шульганівці п. Чортків повстала протиалькогольна секція, до якої вписалося 11 членів. Зорганізував секцію п. П. Кухар. В Журавні над Дністром дня 30 січня заходом Філії „Просвіти“ відбулося велике протиалькогольне віче, на яким по рефераті проф. Ю. Каменецького ухвалено цілий ряд резолюцій, які закликають читальні „Просвіти“ і кооперативи до боротьби з алькоголізмом. Статут „Відродження“ підписали громади: Семаківці, Городенка, Фільварковий Кут, Тишківці, Глушків, Котиківка в Городенці, Торговиця. Треба підкреслити, що духовенство в Городенщині

бере активну участь над отверезінням своїх парохіян. Слід зазначити працю в цій ділянці о. В. Гординського з Чернелиці, о. Н. Корбутяка з Торговиці і о. І. Лабача з Олієва—Королівки.

В справах організації Протиалькогольних Клубів „Відродження“, в справі передплати протиалькогольного органу і протиалькогольної літератури і в справі плєбісцитів звертатися на адресу: „Відродження“, Львів, Гродзіцких 4/III.

ЖЕРТВИ НА ІНВАЛІДІВ

Переслали через Адм. „Правди“ як збірку на весілля: Федь Лисий і Андрій Даникович 11 зол.; Мих. Виник збірка на весілля 6.45 зол., оба в Жизномирі п. Бучач.

Процес українських учених в УССР.

Нище подаємо вирізок з большевицької газети „Вісти ВУЦВК“ з дня 25 лютого 13 (1930) ч. 46 (2846), в якій червона влада підготовляє прилюдну опінію проти арештованих українських учених.

В першій половині березня розпочнуть слухати справу „СВУ“

Розмова з заст. Наркомюста та Ген. Прокурором Республіки тов. Михайликом.

На розмові зі співробітником Ратау в справі „Спілки Визволення України“ заст. Наркомюста і Генерального Прокурора Республіки т. Михайлик заявив:

ДПУ УСРР закінчило переведення слідства в справі „Спілки Визволення України“.

Матеріали передсудового слідства, цілком підтверджуючи дані повідомлення ДПУ УСРР з 22 листопада 1929 р. про викриття організації, дали вичерпне уявлення про всю злочинну діяльність „Спілки Визволення України“.

Організація ставила собі за завдання повалити Радянську владу на Україні шляхом збройного повстання, за допомогою чужоземних буржуазних держав і реставрувати капіталістичний лад у формі „української народньої республіки“, „СВУ“ уявляла собою організацію єдину з петлюрівським закордонним центром, що називає себе „урядом УНР“.

Матеріали передсудового слідства (зізнання самих підсудних, програма ор-

ганізації її, статут, документи, виявлені в підсудних) доводять наявність контрреволюційних чинностей, як у всієї організації, в цілому, так і кожного її учасника.

В основному чинності ці зводились до підготовки збройного повстання, терористичних замахів, шкідництва, до спроб за допомогою імперіалістичних держав відірвати силоміць від Союзу РСР територію України.

Прокуратура Республіки притягла до суду в цій справі 45 осіб, серед яких академік Єфремов С. О., колишн. прем'єр уряду УНР, Чехівський В. М. колишн. міністер закордонних справ уряду УНР, Ніковський А. В., професори Гермайзе О., Ю. Черняхівський О. Г., Ганцов В. М., Єфремов П. О., Слабченко М. Е. наукові співробітники ВУАН Голоскевич Г. К., Холодний Г. Г., студенти Павлушков М. П., Матушевський Б. Ф. та інші.

Звинувачених у справі притягнуто до суду за ознаками арт. 54^а, 54^б, 54^в, 54^г Крим. Код. УСРР.

Зважаючи на виключну важливість справи „СВУ“ Прокуратура Республіки справу передала для заслухання в Найвищий Суд Республіки в особливим його складі.

Найвищий Суд почне слуханням цю справу в першій половині березня цього року в Харкові.

себто від 1923 року, аж до втечі з Соловецька в грудні мин. р.

Перебував він у різних тюрмах на Україні й пізнав добре, що діється в радянських тюрмах.

На Україні є загалом 70 тюрем. Ці тюрми все переповнені. Так пр. в одеській тюрмі, яку побудовано за царських часів на 900 в'язнів, сидить тепер півчверта тисячі людей. В тюрмі в Винниці сидить уже від довшого часу півтора тисячі людей, хоч в'язницю побудовано на 350 в'язнів. В Брацлаві на Поділлі в тюрмі, призначеній на 82 в'язнів, сидить до 900 в'язнів.

Така страшна тіснота відбивається очевидно страшно на здоровлі в'язнів, ширяться пошести й значна частина в'язнів умирає. В винницькій тюрмі вмирає що дня 5 до 8 людей. Також лихе харчування причиноюється до цього, що в'язні вмирають. В радянських тюрмах дають на одного в'язня денно 20 декаграмів хліба й гарячу воду, а на обід горнятко рідкої юшки. Своякам не вільно приносити харчів для в'язнів.

В 1929 р. Д. П. У. видало заповідження, щоб у тюрмах на Україні. приготувати більшу кількість місць, бо наслідком опору населення проти заповіджень влади мають значно більше арештувати. Місцеві відділи Д. П. У. та управи тюрем виповнили це заповідження справді по більшовицьки. До кожної тюрми вислали комісію Д.П.У., що розглядала справи поодиноких в'язнів і часті в'язнів на місці засуджувала на смерть, а часті вислали на Соловецькі острови. Пересічно місячно в кожній із 70 тюрем засуджували на смерть 12—20 в'язнів, значиться місячно розстрілювали до 1200 людей. В одеській тюрмі в місяцях травні, червні, липні й серпні м. р. розстріляли 87 людей, у Миколаєві в січні, лютому й березні 41 людей. Рівночасно вислали на Соловецькі острови в р. 1928—29 до тисячі в'язнів.

Хтож ці нещасні в'язні. Найбільше селян, бо на 100 в'язнів припадає 70 селян. Арештують їх за „опір радянській владі“ (себто за оборону своєї хати й поля) та за невиконання розпорядків радянської влади, а також за замах на напади на різних більшовицьких комісарів. На сто в'язнів десять це українські інтелігенти. (Це також багато, тому що української інтелігенції там уже не багато — бо дуже багато більшовики вже вистріляли за весь час своєї дикої влади). Із інтелігентів найбільше народних учителів.

Ось так скажені червоний терор на Україні! Серед населення кипить ненависть до червоних катів і до москвської комуні, бо майже кожна родина має когось із близьких у тюрмі. Та зрватися до протесту нема тепер у народу сили ні змоги. Червоні катюги при допомозі кривавої Д.П.У. стали сильно важким чоботом на грудях українського народу.

А наші комуністи, сельроби й уніпісти захвалюють цей червоний „рай“.

Не вдалася штука з обручкою

На Радянщині зачалася енергична пропаганда ощадності. Всілякі визначні діячі їздять по провінції і накликають нарід до складання ощадностей.

— Світова революція залежить від чинної помочи цілого пролетаріату. З міжнародним капіталом можна боротися тільки при помочи освідомленого пролетарського капіталу говорив один агітатор в Тулі. — Товариші не жалуйте

грошей, не жалуйте золота!... Глядіть, ось вам перший примір. — Промовець стягає з пальця золоту обручку і кидає до пушки. — Ей, товаришу. — кричить хтось на салі може би ти відразу віддав всі ті обручки, які для приміру на кождім вічу кидаєш до пушки. Збереться більше, як ми тут усі разом маємо. Вся сала вибухла сміхом, а агітатор хильцем пішов собі.

Червоний „рай“ на Великій Україні

Місячно розстрілюють 1200 людей. 30.000 людей із України вислали на Соловецькі острови.

І знов страшні вісти! Останні вісти з радянської України кидають світло на страшне положення українського населення. Не тільки сама „українська“ влада знущається там над нашим народом, а й різні більші й менші комуністичні „диктатори“.

Скаже може хто, що це все видумують ворожі більшовикам часописи. Та ба! Про масові арештування Українців, як інтелігентів, так і селян, а й робітників пишуть самі більшовицькі часописи. Що день у харківському „Комуністі“, або в київській „Пролетарській

Правді“ містять численні донесення про криваву діяльність Д. П. У. (чрезвычайки), про страшний терор, що скажені на Україні.

Тай заграничні небільшовицькі часописи не висають вістей про Радянщину з пальця, тільки або беруть із радянських часописів, або від очевидців, що їм вдалося втекти з червоного „раю“.

Ось „Тризуб“, орган української еміграції в Парижі, подає статтю одного з дванадцяти, що їм вдалося втекти з Соловецьких островів. Автор цієї статті перебув у радянських тюрмах шість літ,

ПІДРАХУНОК РУЇНИ СЕЛЯН

Більшовицька пресова агенція повідомляє: Згідно з підрахунком на 1 березня, в СРСР, сколективізовано 55% усіх окремих селянських господарств. Тепер нараховується 110.000 колхозів, котрі об'єднали (читай: знищили) 14.264.000 давних „індивідуальних селянських господарств“. Площа, котру займають колхози, має 87.868.000 га. З загальної кількості (всєї орної землі) коло 48 проц. належить до колективних господарств.

НЕЩАСЛИВА ПРИГОДА В КОПАЛЬНІ В ТУСТАНОВИЧАХ

В суботу в третій год. над ранком приключилася на копальні „Ябург“ в Тустановичах, що є власністю фірми „Малопольща“ нещаслива пригода. Робітник Вячеслав Серж змінював сверло в отворі копальні. Тоді його помічник Вячеслав Хлопник в невідповідній хвилі пустив у рух т. з. „обтяжник“, що наслідком цього зірвався й упадаючи вдарив у голову Сержа, що впав неживий.

КОШТОВНА ЗНАХІДКА

Біля Смирні, в малій Азії, найдено недавно в землі около тисячу коштовних старинних грецьких ваз (посуд) із золота й іншого металю. Робітники копали канал і натрапили на старинне кладовище. Відкопано багато старих гробівців, а в них найдено безліч всякої посуду і дорогих прикрас. Це все перейшло на власність міста Смирні.

ПЛАТНЯ ФРАНЦУСЬКИХ АМБАСАДОРІВ

Французькі амбасадори за кордоном одержують лише по 4.800 доларів річно, себто четвертину того, що одержують американські амбасадори.

Карточна система на Радянщині

В 13-тій році большевизму в Москві знову заведено карточну систему на харчові продукти. В парі зі щораз новими експериментами з хліборобством, а передовсім зі зростаючою колективізацією його, заострюється в СРСР. чим раз більше харчова криза.

Хліба чорного видається денно на особу 400 грамів. Раз на місяць замість хлібного пайка можна взяти фунт муки. 17 раз на місяць можна дістати по 100 гр. каші. З інших конечних продуктів припадає місячно на особу: масла 200 гр. (фізичний робітник має право до 400 гр.), чаю 100 гр., цукру 1-200 гр., ячменю 800

гр., оселедця 400 гр. (тільки для членів кооператив), спирту 1 літр (лиш до варення). Яйця, молоко, риж і муку вільно купувати тільки родинам, які мають діти в віці низше 12 літ. Для дитини призначені такі пайки: 15 яєць в місяць, по ½ літри молока через 24 дні в місяці, 400 гр. муки і 400 гр. масла місячно.

Карточною системою не обняті: бараболі, городовина й овочі. Товарів воняних і бавовняних можуть дістати на картку робітники, а саме 4 метри на родину. Що три місяці дістається картку на шпульку ниток, мила дістають робітники 400 гр. в місяць.

Грізне положення в Індії

Чимраз виразніше домагаються індійські самостійники незалежності Індії від Англії. Положення загострилося ще після того, як провідник індійських націоналістів Ганді вислав ультимат до віцекороля Індії. Після невдоволяючої відповіді віцекороля й арештування його брата Пателя, Ганді почав заповіджену протианглійську акцію. На однім вічу, на котрім промовляв Ганді, прийнято резолюцію: „Дістанемо повну самостійність, або підемо до в'язниці як Патель“. Резолюція стверджує, що Індія може дістати самостійність мирним способом.

Рада князів Індії—підлеглих В.Британії — заявила проти вмішування Англії у внутрішні справи автономічних індійських держав. Віцекороль заявив, що англійська влада мусить контролювати автономічні уряди, щоби недопускати до надужити місцевих властей.

Новий знаменний процес в Омську

Що німецькі кольтоністи втікають з большевицького раю, це вислід „закордонної пропаганди“.

Вже кілька тижнів сидить в омській тюрмі німецький горожанин Яків Брауер. Його обжалують в тім, що він вів пропаганду за виселенням з СРСР, та в той спосіб допустився злочину проти радянської влади. А за пропаганду „з використанням релігійних та національних забобонів мас“ радянський закон карає смертю. Справу Брауера хочуть большевики роздути до розмірів кольтоніального процесу, в якім хочуть доказати, що втеча німецьких кольтоністів з СРСР, це вислід агітації агентів, які прибули з за кордону.

— Ти, Ванька, вже цілком збуржуазів. Щітку до зубів почав уживати! Гамба!

— Дурак! По перше — щітка не моя, а по друге я тою щіткою мішаю чай...

Перед небесними ворітьми

(Хорвацьке народне оповідання)

Померло раз трьох людей. Перший був лакомий прошак, другий не праведний адвокат, а третій чесний селянин. Ідуть вони на суд до Бога. Перший іде прошак. Іде він і прийшов перед небесні ворота. Думає, що й тутечки пустять його до середини як у людей, коли застукає та підіжде. Вийшов св. Петро й питає в нього:

— Чого бажаєш?

— А ось, прийшов я, щоб ти впусти мене в небо — відповів прошак.

— А вмився ти? — питає св. Петро.

— Ні — відповів прошак.

— Такий невмитий не можеш стати перед Богом, тож іди тамечки до лі до керниці та вмийся, а тоді приходи — сказав йому св. Петро й зачинив перед ним небесні ворота.

Прощак пішов до керниці. Та тут біда, бо керниця була доволісенько обложена горами прощацьких торб. Пробував дістатися до керниці з одного

боку, пробував із другого, та все дарма! Щож діяти? Нема іншої ради, тільки вертати перед небесні ворота.

Застукав, а св. Петро вийшов та спитав у нього:

— Щож умився ти?

— Ні — каже прошак. — Як можу вмився, коли кругом керниці понакладувано безліч прощацьких торб, що не дають людині підійти до води.

Тоді каже св. Петро:

— Но, тепер бачиш, що ти не до неба, бо тебе обвинувачують гріхи з твого життя. Ці торби, що ти їх бачив, це торби цих прошаків, що були бідніші від тебе, а ти їм відібрав милостиню, що їй могли дістати від благородних людей, коли не було тебе.

— Та я, св. Петре, бідак — почав проситися дід.

— Будь ти бідак, чи богач, все одно міг ти за життя виминати зло і робити добро — сказав св. Петро й зачинив ворота, а прошак віддалився ввесь у розпачі.

По прощаків прийшов перед небесні ворота адвокат. Ніщо не злякався, тільки сміло застукав. Св. Петро вийшов та питає в нього:

— Чого тобі?

— Пусті мене в небо перед Бога на суд — сказав адвокат і хотів відразу перейти через поріг. Та св. Петро сказав рішучо:

— А чи ти вмився?

— Ні — відповів адвокат — цього нема ніде в законі.

На це йому св. Петро:

— Знаю, що нема в твоєму законі, та тут рішають наші закони. Так невмитий не можеш увійти до нас. Тому пійди тамечки до керниці, вмийся та тоді аж будемо говорити.

Щож було діяти адвокатові іншого, як послухатися небесного воротаря. Пішов до керниці. Та гляди, кругом нього стоїть маса масенна худоби й коней. Куди тільки адвокат пробував продістатися до води, коні піднимали на нього копита, а воли хотіли колоти його рогами. Навкучило вкінці адвокатові даремне зусилля й він вернувся не довершивши роботи перед небесні ворота.

— Но, чи ти вмився? — спитав у нього св. Петро.

Загибала радянського села

Правда про Радянщину. — 3 періоди селянської політики в ССР. — Нинішній режим Сталіна. — Що бачив проф. Авгаген. — Історик Мішле про „божевільного велита“, що загрозило Європі.

Німецькі часописи докладно описують сучасне горе селянства на Радянщині. Німці мають дуже добрі відомості. Мають передовсім людей — а з них треба назвати в першу чергу Павла Шефера з „Berliner Tageblatt-у“ і проф. Оттона Авгагена — котрі до ґрунту знають Радянщину, котрі були там після війни довгий час і тепер вернули звідтам. Годі не вірити тим людям тим більше, що їх звідомлення потверджують і наші земляки, котрі недавно що вернули з Радянщини, а яких віродостойність є безсумнівна.

В життю села під большевиками можна відмітити 3 періоди. 1-ий період це часи революції, 2-ий — це часи Леніна або т. зв. „непу“, а 3-ий — це нинішній.

Зараз після революції селян ограбили. Так як ограбили буржуїв, купців, промисловців і фабрикантів. То значить: їм забрали все з виїмком того, що було кінечне на прожиток і на засів. Вислідом політики того періоду була руїна радянського хліборобства.

Коли Ленін запровадив „неп“ (нову економічну політику), селянам дали деяку пільгу. Позволили їм на право власності під умовою, що будуть платити податки чи то в натурі чи грошми. Хлібороб відітхнув і забрався до роботи.

Але після Леніна прийшов „цар“ Сталін. Цей знову натиснув на хлібороба. Весь збір має селянин віддати державі, залишивши для себе тільки те, що потрібне на виживлення і на дальшу продукцію. Для тої цілі в кождім селі збори, зложені з самих большеви-

ків, устанавлюють, скільки жита чи вівса має дати громада і назначають, скільки кождий господар має дати. Притім діються нечувані річі. Проф. Авгаген подає такі випадки: Господар зібрав 50 пудів збіжжя, а збори назначили йому доставити 130 пудів. Інший наймив собі наймичку і зібрав 900 пудів. Його збори признали „кулаком“ і наложжили йому 1200 пудів. Дуже цікава це система доходувого податку.

Коли приходить час платити цей податок, є дві можливості: Або селянин заплатить усе, а тоді на другий раз „оподаткують“ його ще вище. Або не дасть нічого, а тоді наложжати на нього кару рівну 5-кратній вартості незаплатеного податку. Коли не заплатить кару, йому заберуть усе й вигонять з хати. Його ґрунт прилучують до „колхозу“, то є до спільного господарства, де паном є держава, а люди її рабами.

„Так згодом — пише проф. Авгаген — соціалізують усі ґрунти і нищать одиничні господарства. Минулого року так ограбили і вигнали 750.000 господарів з їх родин. А тимчасом загальна хліборобська продукція упадає. Ніхто не хоче працювати в державних „колхозах“, у многих околицях нема вже чим жити, нема чим кормити худоби. Кождий день, невпинно веде до катастрофи“.

Коли наступить та катастрофа, не можна предбачити. Ще в 1855 р. французький історик Мішле писав: „Кожда людина на Заході вірить у щонебудь; ніколи душа не є порожня. Але в тій Росії темній і варварській, де удержують порожнечу духа, коли людина зачне чимраз більше сумніватися, то ніщо її не задержить. Тоді малиб ми жахливий вид демагогії безідейної, безпринципної, безоглядної. Нарід цей посунав би на Захід, сліпо як загальванізований труп, котрий бс і може ще вбити!.. Хто вратує Росію перед цією пекольною загибалою, а Європу від кінечности знищити того п'яного й божевільного велита?“

Гуцульське мистецтво

на виставці у Львові

В саях Промислового Музею у Львові отворено дня 7 березня виставку килимів, вишивок і т. п. робіт кооперативи „Гуцульське Мистецтво“ в Косові коло Коломиї. Незвичайне вражіння робить та виставка на глядача. Не велика вона вправді, але те, що там показано, чарує нас і сповняє оправданою гордістю. Про великі мистецькі спосібності нашого народу, а зокрема його гарної гуцульської вітки, загально відомо. Але теперішня виставка дає нам щось більше. Вона свідчить про велику силу організації. Кооператива „Гуцульське Мистецтво“ організує мистецьку працю талановитих одиниць, дає їй напрям, організує збут, а мистцям запевнює заробіток. Дрімучі в народі творчі сили, розєднані та неузгіднені — немов вичаровує на поверхню життя і заставляє до творчої праці.

Найбільше манять очі львівської публіки порозвішувані по стінах килими. Не часто можна бачити таку красу й гармонію красок! Це не те що фабричні вироби! Тут або природна краска вовни, або вовна закрашена природними рости́нними красками. Краски неначе живцем перенесені з живої природи, з зелених полонин, з пишних пелюстків польових квіток...

„Гуцульське Мистецтво“ існує щойно від 1922 р. Його завданням відродити нашу домашню обстановку в її чистім українським стилі. Теперішня виставка, це іспит нашої молоді кооперативи перед суспільністю, перед своїми і чужими. Цей перший іспит вповні вдатний.

Та опріч того виставка має заохотити загаль до купування виробів „Гуцульського Мистецтва“ і тим причинитися до її дальшого розвитку.

Виставка отворена до 16 березня цього року.

ПОДОРОЖ ПО САГАРІ

Переїхати Сагару (величезна пустиня в Африці) на мотоциклетці дорогою на Гао і озеро Чад, задумав молодий француз Мартіно, родом з Ліону. Мав виїхати з Альжиру до Елізабетвілю. Як досі повідомляють, він уже переїхав щасливо часть дороги...

ВТЕЧА РЯДОВИКА ГПУ

Біля села Зазулі пов. Стовпці, перейшов польсько-радянський кордон Олександр Греков, рядовик 16 кордонного відділу військ ГПУ. Він заявив польській владі, що його назначено в відділ для охорони Соловецького табору та він волів утікати за кордон.

НОВА СТАНИЦЯ БОЛЬШЕВИЗМУ

До кінця марта ц. р. мають большевики вибудувати нову радіо-станцію на радянській Білорусі.

Ця станція — як ходять чутки — буде використана спеціально для пропаганди в польській мові.

— Як я міг вмитися, коли мене біля керниці хочуть убити воли й коні — пожалувався адвокат.

— Е, бачиш, колиб ти жив чесно, то дійшовби до цієї керниці — сказав йому св. Петро — та тепер не пускають тебе ці воли та коні, що ти їх своїми обманствами вигнав людям зі стайні.

Св. Петро зачинив небесні ворота, а адвокат пішов зрозпачений дальше.

Третій прийшов перед небесні ворота чесний селянин. Він бачив, як св. Петро відправив від себе адвоката й не важився стукати в ворота. Коли в небо не міг дістатися цей, що перед ним на землі отвіралося всі ворота, що ж може статися з ним, що не вміє собі так легко поради́ти? І ввесь у страху сів на землі непода́лік від небесних воріт і став благати.

По недовгому часі отворив св. Петро ворота, щоб поглянути, хто це так щиро благає. Побачив селянина й питає в нього:

— Чого тобі?

— Прийшов я перед Бога на суд — відповів селянин.

— А чи ти вмився?

— Ні.

— То йди тамечки долі до керниці та вмийся.

Селянин послушався приказу й пішов до керниці. А там у керниці біла бистра вода. Селянин без якої небудь перепони дійшов до неї й умив лице й вернувся назад перед небесні ворота.

— Но, вмився ти? — спитав св. Петро.

— Так — відповів селянин.

— Добрі вчинки й каяття отворили тобі шлях до керниці життя й тепер можеш увійти в небо — сказав св. Петро.

Записав Тома Галдія.

Переклав Лотан.

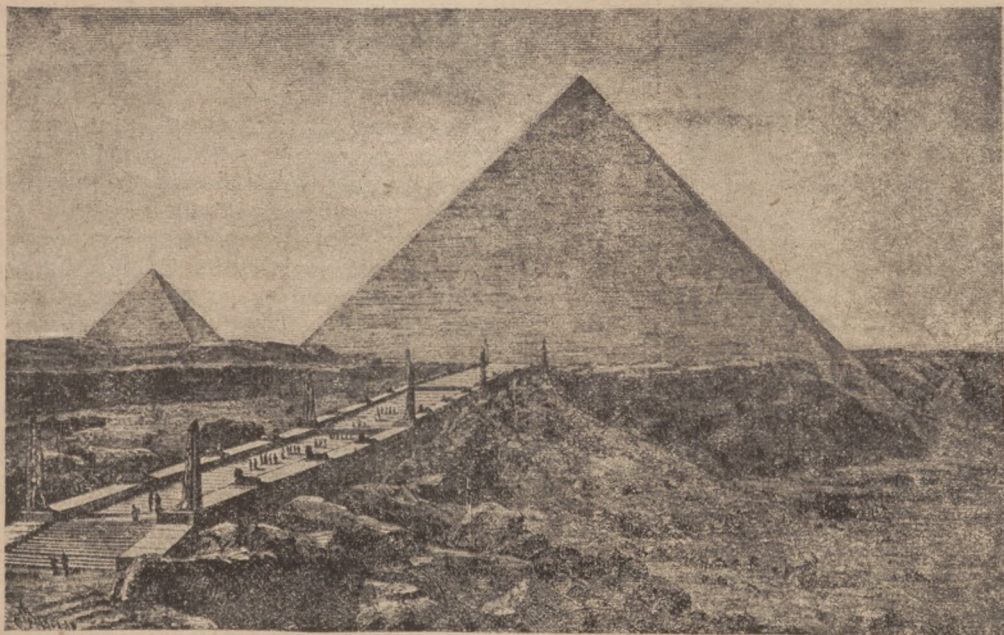
Староєгипетські піраміди і вавилонські воздушні сади

Найстарші з семи чудес старинного світа

Під назвою „сім чудес світа“ розуміли старинні народи сім будівель і творів мистецтва, які визначалися передовсім величиною і красою. Були то родійський кольос, гробниця в Галікарнасі, святиня Артеміді в Ефезі, статуя олімпійського Зевеса роботи Фідія, вежа Фарос в Александрії, єгипетські піра-

основу 233 м., а прямовісної висоти 146 м. Тепер основна лінія є ще 227½ м., а висота понад 137 м. Вся будівля займає тепер 2,325.000 кубічних метрів. Щоби забрати піраміду, треба б на це 55 тисяч найбільших кораблів.

Вавилон столиця старинної Вавилонії лежить нині в руїнах коло ниніш-

Великанські піраміди в Гізе.

міди і т. зв. воздушні сади Семіраміди у Вавилоні.

Ті будівлі й твори мистецтва нині або зовсім зникли з лиця землі або лежать в руїнах. Одні лиш староєгипетські піраміди або гроби фараонів побідо перетривали до наших часів. Стоять ті піраміди на краю Лівійської пустині на західній боці Нілю, на просторі довгим около 80 км. Більше або менше захованих пірамід начисляють там около 80.

Коли з Каїра наближаємося до трьох великанських пірамід в Гізе (які мабуть є найстарші будівлі, що заховалися до наших часів), то представиться нам чудова картина. Здалека піраміди виглядають ще як правильні геометричні фігури. Щойно зблизька завважимо ушкодження, що їх потерпіли ці велетенські будівлі на протязі століть. Перше вражіння пірамід, то щось подавляюче кольосальне. Але рівночасно мусимо подивляти, як старанно сполучено камінні основи, як виконано всі мулярські роботи, як уладжено комори, коридори і стовпи, словом усі подробиці, при яких побороно найбільші технічні труднощі.

Ті три піраміди належать до четвертої єгипетської династії. Імовірно будували їх: Хуфу (по грецьки Хеопс) коло 3733 р. перед Хр., Хафра коло 3666 р. і Менкера коло 3633 р., (котрого Греки називали Микеріносом). Найбільша з них є піраміда Хуфу (Хеопса). При будівництві її, як пише грецький історик Геродот, працювало сто тисяч людей через 20 літ. З початку мала вона

ного Гілляча над Евфратом, на південь від Багдаду. Оснування міста приписує легенда Семіраміді жінці Ніноса. Їй теж приписували дивні будівлі в Вавилоні т. зв. воздушні сади Семіраміди. Та більше правдоподібно ці сади походять із часів Навуходонозора (604—561 перед Хр.). Він то велів відбудувати по обох берегах Евфрату Вавилон, що був знищений до тла підчас повстання 683 р. Воздушні городи були недалеко королівського замку. Здіймалися вони над

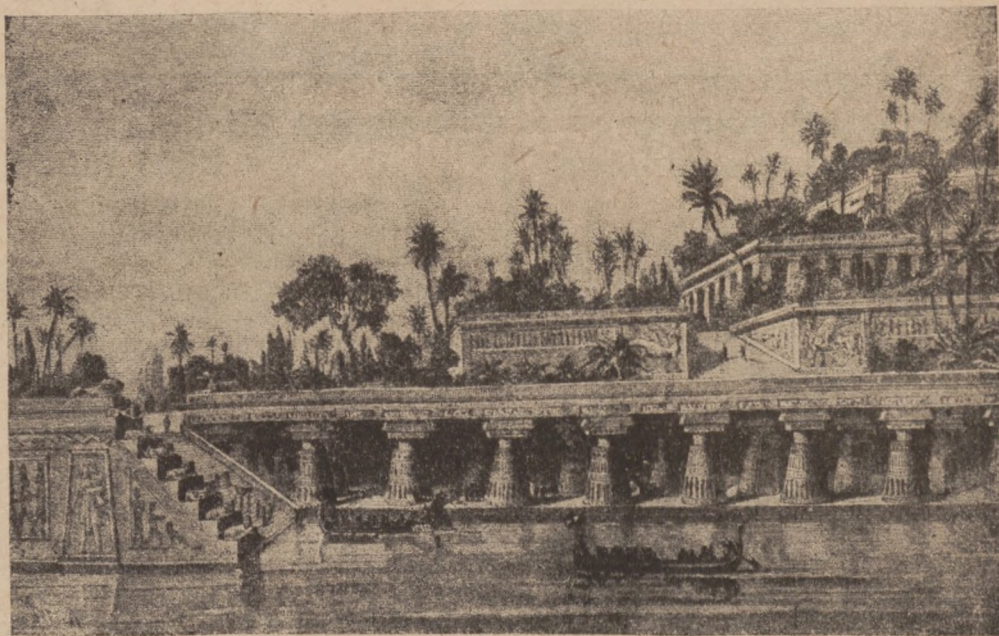
Лік проти їдовитих укушень вужів.

В горячих краях смертельною небезпекою являються вкушення їдовитих вужів. До недавнього часу не знала медицина средства, яке виратувало би покусану їдовитим вужем людину від неминучої смерти. Тільки недавно найдено средство, яке майже завжди помагає за виїмком таких випадків, де їд дісталася просто до крові. Средство це приготавлиють так: Ловлять їдовитих вужів і просто з їх зубів добувають їд яку пізніше фільтрують та сушать. Сушеною їдою щіплять коней кілька разів, а за кожним разом побільшують порцію. З крові такого коня приготавлиють средство, яке розсилають в малесеньких пляшечках до zagrożених околлиць.

Бразилійський лікар др. Афаніо де Амараль, який усовершив виірб цього средства твердить, що випадки смерти між покусаними їдовитими вужами в Бразилії так рідкі, як у нас внаслідок чорної віспи.

—о—

берегом Евфрату чотирма терасами до значної висоти. Кожда камінна платформа спочивала на великанських, могутних стовпах і луках, а на платформі були чудові городові плянтації. На каміння клали насамперед верству асфальтованої троші, опісля подвійну верству паленої цегли, а вкінці оловяну верству. На ту оловяну плиту насипали стільки землі, скільки треба було, щоб найбільші дерева могли запускати коріння. Водопроводами допrowаджували з ріки воду для зрошування аж до висоти найвищої тераси. На північ від королівської палати, на східному березі Евфрату, була найвища (яка колинебудь існувала на світі) камінна будівля, славна вавилонська вежа. Її часто зачислюють до чудес світа замість висячих садів. По словам Геродота вежа ця була висока 192 метри. З тої вежі і з висячих садів осталися нині купи завалищ.

Воздушні сади Семіраміди у Вавилоні.

Годівля печериць в старій твердині

Навіть старі склепіння мурів твердині на щось придалися. В останніх часах виринула гадка, щоби там плекати печериці. В півниціх старих фортів навіть підчас острої зими вдержується температура 12 степенів природного те-

пла, яка найбільше відповідна для годівлі печериць.

На нашій образку бачимо, як уже збирають печериці в казематах старої твердині Ріссельгайм (Німеччина).

—о—

Ще про податкові полекші для хліборобів

Скарбові палати одержали з міністерства скарбу обіжник, котрий стверджує, що деякі скарбові уряди не признають уповні тих податкових пільг для рільників, які впроваджено обіжником з 4 лютого ц. р. Тому ще раз вияснюється, що всякі залеглости в податках; ґрунтовім, доходівім і мастковім разом з грудневою ратою масткового податку мають бути розложені на 4 рівні рати, платні в марті, червні і вересні 1930 і в січні 1931 р. — або на 2 рівні рати платні в вересні ц. р. і в січні 1931 р.

Речинцем платности розложених на рати податкових залеглостей треба

вважати час від 1 до 30 або 31 кожного з вище названих місяців. Полекші треба давати також тим податникам-рільникам, котрі раніше дістали полекші в меншій обсязі. Зате полекші признані раніше в ширшій обсязі лишаються в силі.

В кінці обіжника підчеркує, що пільгові відсотки за відложення треба рахувати від речинців платности, що їх передбачують поодинокі податкові закони, а коли йде про мастковий податок—від речинців платности окремих рат.

НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК ПІДЧАС ТОРЖЕСТВ В ЧЕШЬ МАСАРИКА

Підчас торжеств в честь Масарика в Празі відбулася військова парада в приявности президента республіки, уряду і дипломатичного корпусу. В параді взяли участь дві дивізії літаків. Підчас паради налетів один літак на другий і оба впали на землю. Два літуні і два обсерватори погибли.

ВИВІЗ ХУДОБИ ДО АВСТРІЇ

Австрійські влади знову дозволили з днем 9 ц. м. на привіз худоби й безріг з Польщі з виїмком 4 повітів. Заборона привозу з причини зарази обов'язує ще тільки для повітів: Золочів, Бяла, Замостє і Оборнік (в Позн.).

СПОДІВАНА ЗВИЖКА ЦІНИ ПШЕНИЦІ

Зі звідомлення американського міністерства хліборобства довідуємося, що в Америці зменшився запас пшениці 40 мільонів бушлів від жовтня 1929 р. Через те сподіюється, що на світових ринках ціна пшениці піднесеться.

НІМЕЧЧИНА ТВОРИТЬ ЗБІЖЕВІ РЕЗЕРВИ

В Німеччині скуповують тепер збіжжа на запас. Щоденно купують на внутрішнім ринку понад 12 тисяч тон збіжжа. Вже тепер німецька збіжева резерва має понад 300 тисяч тон. Що зроблять Німці з тим великим запасом збіжжа, не відомо. Ціна жита на берлінському ринку тепер 21 зол. за 100 кг.

В справі пам'ятника у Гмінді

Всч. Отці Духовні! Громадяни!

Світова війна, що розігралася на території Східної Галичини в роках 1914-1918, загнала десятки тисяч галицьких Українців до таборових бараків, а між іншими також до бараків на території теперішньої австрійської республіки. Найбільшою такою примусовою оселею наших воєнних біженців та виселенців, а також інвалідів та звільнених від політичного інтернування була многотисячна таборова оселя в Гмінді

Страшні відносини таборового життя і численні епідемії, що безпощадно десятиували нещасних мешканців тої оселі, залишили в Гмінді свій жахливий слід у виді величезного таборового цвинтаря, де далеко від рідної землі спочили на віки тисячі-тисячі українського цивільного населення Східної Галичини. Тепер, за згодою компетентних властей, має бути отсей таборовий цвинтар вже з весною цього року цілковито знесений і замінений на громадський парк.

Бажаючи захистити перед цілковитою загладою пам'ятку тої частини нашої народної мартирології, підняв „Запomoговий Комітет для Українських Емігрантів у Відні“ під головством б. посла Володимира Сінгалевича відповідні заходи перед австрійськими властями, які увінчалися тим результатом, що громада міста Гмінд дала свою згоду на те:

1) що родини погребаних у Гмінді можуть найпізніше до 8-го квітня 1930 р. зголосити до громадського уряду в Гмінді свої праві до власности нагробних хрестів і пам'ятників, які без такого зголошення по упливі вище згаданого едиктального речинця перейдуть на власність громади Гмінд; 2) що родини погребаних на тому цвинтарі можуть перенести тлінні останки свояків на громадський цвинтар у Гмінді, коли дістануть у старостві в Гмінді дозвіл на ексгумацію і зложать приписані кошти; 3) що на знесеному таборовому цвинтарі може бути поставлений для погребаних тамже спільний пам'ятник, оскільки буде внесена до уряду громади Гмінд відповідна просьба, заосмотрена двома примірниками плану дотичного пам'ятника.

Подаючи це до відома нашого загалу, а передовсім інтересованих родин, не потребуємо хіба підчеркувати обов'язку утрєвалєння пам'яті тих наших жертв війни і здвигнення в місці їх вічного супочинку в Гмінді, на границі двох держав, відповідного спільного пам'ятника. Це буде не тільки доказ нашого пієтизму до пам'яті померших, але й доказ нашої культури.

Громадяни! Зложіть свою лепту на здвигнення пам'ятника у Гмінді! Колишні Гміндівці! Будьте апостолами доброї ідеї, поширюйте нашу відозву в найдальших закутинах краю і збирайте жертви на подану вище ціл! Отці Духовні! Поможіть нам у нашій праці, оголосіть нашу відозву в церкві й заохотіть родини покійників, похованих у Гмінді, а також загал своїх парохіян, до не-

гайного зложення відповідної лепти на пам'ятник у Гмінді!

Всі збірки слати на адресу: Товариство Охорони Воєнних Могил у Львові, Руська 3, II. пов. (з допискою: На пам'ятник у Гмінді).

Львів, 21. лютого 1930.

Закомітет для здвигнення пам'ятника у Гмінді;

о. Д-р Іван Бучко, Д-р Іван Німчук,
лвівський єпископ-помічник, секретар.
голова.

Проти червоного терору

Громадяни села Боляновичі, повіт Мостиска на зборах читальні „Просвіти“ в дни 2-го березня 1930 р., святкуючи 33-літні роковини її заложення, вірні своїй народній ідеї під стягом Христа, підносять рішучий

Протест проти страшного рознуздання

та здичіння, яке доконує червоний терор на Україні на душах наших братів через ширення безвірства, нищення родинового життя, переслідування віри і Церкви.

Осуджує як найострійше вязнення і звірське катування українського духовенства, інтелігенції та братів—селян, як також заточення їх на нехибну смерть на Соловецьких островах.

Кличуть всіх, в серці кого горить іскра любови Христа—Бога та свого народа, протиставитися всякій агітації большевицькій, нищити пропаганду комуністичну, недопускати сельробівських часописів до села, та освідомлювати всякого про страшні та згубні наслідки їхньої роботи.

Взивають рівнож аби на всіх народних зібраннях як також по читальнях закладати подібні протести, щоби в сей спосіб освідомити найширші маси народа про те, чим для нас є звироднілі жида—комуністи та їх домородні поплечники.

Боляновичі дня 2 березня 1930.

Секретар Провід. Зборів
Михайло Кокорудз. о. Анатоль Козак.

Місія в Воскресінцях

Від 14—24 лютого відбулася у нас десятиденна місія під проводом о. Редemptористів зі Станиславова. Проповідали о. Яків Янсенс Бельгієць, котрий вповні опанував вже українську мову та почуває себе Українцем і о. Димитрій Гаврилюк з селяньського роду з Іспаса.

Місія удала ся передовсім ОО. Місіонарі. Проповідники так гарно опанували матеріал місійних проповідей і так переняті були тим, що говорили, що нарід слухав їх з великою увагою. Коли ОО. Місіонарі говорили про надолуження яке ми винні Ісусові за зневаги завдані найсв. Евхаристії, коли говорили про почитання Матери Божої, про почитання хреста святого, нарід поруше-

ний до глибини душі ридав мов малі діти. Церков наша, досить обширна, була цілий час битком наповнена. А многі на дворі по змозі слухали проповідей. Коломия й сусідні села, передовсім Корнич і Королівка користали вповні з ласки св. Місії. Сусідне духовенство на зазив Отця Декана А. Русина поспішило охотно до слухання св. Сповіді. До св. Сповіді і св. Причастія приступило найменше 2500 душ. Найвисшою точкою місії було вкопання місій-

ного хреста і прекрасна, пориваюча проповідь о. Янсенса. Отці Місіонарі кидали в наші серця чисте зерно христової науки. Річю о. Пароха є тепер сей посів підливати, плекати, а Бог ласкавий, дасть урожай.

Нарід численно зібраний з великою почесною і жалем відправляв оо. Місіонарів до границь Коломиї. Отці Місіонарі привезли з собою поважну скількість видань релігійного змісту, котрі цілком були розпродані.

Як подорожували в нас тому сто літ

В часах, коли люди їздять поспішними залізницями й самоходами талітками перелітають океани, добре пригадати собі, як їздили люди в нас ще не так то дуже давно, бо всего тому сто літ. В Австрії побудовано першу залізницю щойно 1838 р. (Відень — Загреб) В нас у Галичині ще пізніше. До цього часу скрізь було получення тільки поштовими деліжансами. (Такі деліжанси їздили в Галичині, де не було залізниць, ще й під кінець минулого століття.) Був це критий віз, запряжений кіннями, а в ньому сидження для подорожних. Коні змінювали на означених стаціях.

Ось так прим. в р. 1828 зі Львова до Бродів відходив поштовий деліжанс в кожний понеділок рано а вертав до Львова в середу рано. Зі Львова до Відня відходив деліжанс (т.зв. „Бранкард-ваген“) в кожду середу вечером, а вертав у понеділок рано. Поспішний віз, що ним могли їхати тільки люди, а посилаком ним не возили, відходив зі Львова до Відня що п'ятниці вечером в 7 г. а вертав в понеділок в 8 год. рано. Цей поспішний віз задержувався рано в Перемишлі й там їли подорожні снідання.

Вечера була в Ланцуті, нічліг у Тарнові обід у Подгужі, вечеря в Вадовицях, снідання в Тішині, обід у Нойдичайні, нічліг в Оломунці, обід у Берні, а вечеря в Пойсдорфі. При повороті з Відня до Львова було: снідання в Нікольсбургу, обід у Берні, нічліг в Оломунці, обід у Нойдичайні, вечеря в Тішині, снідання в Вадовицях, обід у Подгужі, нічліг у Тарнові, обід у Ряшеві, вечеря в Перемишлі. Як бачимо поспішний віз їхав зі Львова до Відня дві доби і 13 годин. Звичайний деліжанс їхав півп'яти доби. Ціни були такі: при записі платилося 10 крейцарів, за поодинокую стацію в німецько-австрійських провінціях 45 крейцарів, а в Галичині 40 крейцарів. Зі Львова до Подгужа і навідворот платилося 16 зол. ринських 20 крейцарів. Зі Львова до Берна й із Берна до Львова 32 зол. ринських 3 крейц. Зі Львова до Відня й із Відня до Львова 39 зол. р. 10 кр. Виходить: ціни були досить дорогі, бо гріш тоді мав більшу вартість, як тепер. В цьому самому році платився стіс дров ураз із порубанням 12 зол. рин. 24 кр., кварта свіжого масла 1 зол. ринський.

ЧИ ЗНАЛИ ВИ, ЩО...

В Японії ознакою жалоби не є чорна краска, тільки жовта.

Першим, що завів популярно-научні додатки розповсюднені нині в щоденній пресі, був Едісон.

В норвежським місті Осльо кітка зіла стару миш, а малі мишенята-сироти викормила своїм молоком.

В могилах старинного Єгипту, найдено цвяхи повбивані в тіла мерців. Мабуть думали, що залізо хоронить тіло від розложення.

В Америці жиє жаба, що має на голові роги і бреше як пес.

В полудневій Угорщині німецькі кольоністи села Неметболі займаються ви-робом панчіх тільки ручним способом. Роблять се так муштини, як і жінки.

Одно-одніське зерно пшениці видало в Онтеріо (в Канаді) 1539 зерен.

Цей Японець Марімото мав таку довшню губу, що міг затулити собі нею ніс.

Аматорський кружок Т-ва ім. св. Йосифа

Українських Дівчат у Львові

В неділю 2 березня Аматорський Кружок при Товаристві Українських Дівчат у Львові дав для своїх членок і гостей театральну виставу „Сватання на Гончарівці“ у своїй дівчачій при вул. Бляхарській, ч. 11. Вистава свідчить про хо-

сенну культурну працю заслуженого Товариства. Чистий дохід з вистави призначений на фонд будови власного дому. На знімці бачимо учасниць вистави в театральних строях, в яких виступали на сцені.

Проект закона про домашню службу

Управильнює важне суспільне питання

Міністерство праці та суспільної опіки виробило проект закона про домашню службу, в якому передбачує, що на бажання одної зі сторін, противна сторона обов'язана видати потвердження заключеної умови і праці на письмі і що ту умову можна заключити на пробний протяг часу, на час виконання означеної роботи і на неозначений час. Пробний протяг часу праці домашнього робітника може тривати найбільше 7 днів. Під час того може одна зі сторін умову розв'язати. Умова праці заключена на неозначений час може бути вивіджена або розв'язана через вивідження, яке мусить наступити принайменше два тижні наперед. Протяг вивідження договору кінчиться все 15 або останнього дня календарного місяця. Господар не має права вимовляти ані розв'язувати умови протягом чотиро-тижневої нездібності робітника до праці, яку спричинив нещасливий випадок або недуга, під час покликання побороваго робітника на військові вправи, а також на протязі 2 тижнів перед породом і 6 тижнів по породі домашньої робітниці.

Розв'язання умови

Господар має право негайного розв'язання умови, коли домашній робітник одержав прийняття до праці на підставі

фальшивих документів, коли робітник поводить неморально, або займається пиянством, коли щонебудь вкрав допустився з розмислом недбалства або ушкодження майна господаря. Дальше передбачає закон, що негайно може розв'язати умову, коли домашній робітник допустився супроти господаря, чи то домівників, які належать до його родини, чинних зневаг або тяжкої обиди або коли розсіває вістки про спосіб життя господаря та його родини, які кривдять їх на честі. Причина до розв'язання умови се недбале і зле обходження з дітьми, коли воно може загрожувати здоров'ю дітей або викликати деморалізуючий вплив на них. Господар не може домашньому робітникові заборонити належати до загальних і професійних товариств.

Платня

Платня повинна бути обчислена і виплачена готівкою. Заборонюється виплачувати платню веклями, довгими скриптами, купонами і т.и. Оскільки господар завинив у невиплаті в реченці, обов'язаний заплатити 2—3 проц. місячно.

Робітник має одержати змогу користування двічі місячно з публичної або домашньої купелі. У випадку розв'язання праці, коли це сталося з вини робітника,

повинен господар виплатити робітникові, оскільки це сталося в наслідок смерті робітника, його родині відправу в висоті півмісячної платні за 3—5 літ праці, місячної за 5—10 літ, 2-місячної за 10—15 літ, 3-міс. вище 15 літ. Робітникові треба запевнити на добу 12-годинний протяг часу на сон і відпочинок, до котрого треба вчислити час між 23—6 годиною. У неділі і свята може бути зайнятий робітник лише при необхідних біжучих роботах. В ці дні треба йому забезпечити щонайменше 6 годин безперервного відпочинку. Господар має право кожного календарного місяця найбільше два рази визначити робітникові святочний відпочинок у будні. На перебування поза домом по год. 22-повинен робітник одержати дозвіл господаря.

Право відпусток

Кожний домашній робітник має право користати що року з 8-днєвної платної відпустки, оскільки працює безперерви щонайменше рік, оскільки праця триває без перерви 3 роки, з 15-днєвної платної відпустки. Коли робітник сам розв'язав умову або коли розв'язання наступило з причин, які дають господареві право умову негайно розв'язати, тоді робітник тратить право до невикористаної ще відпустки. За час відпустки робітника крім звичайної грошової платні, одержує ще додаткову винагороду як зворот за харчі. Згідно з проектом закона за домашніх робітників треба вважати особи, які займаються фізичною працею в домашнім господарстві в виконанню особистих послуг для господаря, його родини та домівників. За таких робітників уважає закон також фірманів і шоферів.

ВІЧЕ ЛЬВІВСЬКИХ ШЕВЦІВ

В Польщі є до 140 тисяч осіб зайнятих у шевському ремеслі. Положення їх з року на рік стає важче. Величезну конкуренцію робить їм шевський фабричний промисл. Заграничні фабрики обуви можуть давати купцям товар дешевше і на догідний кредит. В минулому році спровадили до Польщі готового взуття за 18 мільонів золотих. До того шевські робітні перетяжені високими податками і оплатами. От це й було причиною скликання віча шевців у Львові. Дуже багато між ними це наші люди. Віче домогалось від уряду охорони шевського ремесла. Найбільше неспокоїть цих бідних ремісників те, що великий чеський фабрикант обуви Батя має утворити по більших містах Польщі свої фабрики взуття. Тоді конкуренція з машиною продукцією стане ще важча.

ІМІГРАЦІЯ ДО САО ПАВЛЬО В БРАЗИЛІЇ

На протязі 1929 р. приїхало до Сао Павльо 102.938 імiгрантів. З того числа 61.133 імiгрантів прибуло через пристань Сантос, а решта залізницею. Найбільший відсоток імiгрантів творять Японці і Португальці. З Польщі приїхало 2.532 особи.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

16 (3) Неділя 3. Пост. Св. мученика Євтропія і проч. Гл. 5. Євг. 2.

Устав: Веч. вел. Блаж. муж. На Господи возв. стих. воскр. 7. і Мучен. 3. Слава І н. догм. 5. Вхід. Стих. воскр. Троп. воскр. Сл. муч. І н. Богор. воскр. по гл. наславн. Повеч. мале конд. Тріоди. Полунощ. нед. Утрень. Бог Госп. троп. воскр. 2. р. Сл. мучен. І н. Богор. воскр. Проче воскр. По Єванг. стихири покаянні. Канон воскр. Богор. Тріоди і Мучен. Катав. „Отверзу“. По 3. п. конд. і сід. Муч. Слава І н. Богор. По 6. п. конд. і ікос Тріоди. По 9. п. Світл. воскр. Сл. І н. Богор. На Хвалите стих. 8 (воскр. 7. і Тріод. 1.) Сл. Тріод. І н. Препоблагословенна. По Славосл. вел. „Днесь спасеніє міру“ По отп. утр. Сл. І н. стих. еван. На часах троп. воскр. Конд. Тріоди Служба Божя Василя Вел. Антиф. нед. Троп. воскр. Сл. конд. Тріод. І н. Богор. Проче гласа. Апост. 304. Євг. Марка 7.

17 (4) **Понеділок** Препод. Герасима на Йордані. 18 (5) **Второк**. Св. муч. Кона. 19 (6) **Середа**. Св. Мучен. 41. в А-морії. 20 (7) **Четвер**. Свщмч. Василя Є-фрема. Капітона. 21 (8) **П'ятниця**. Преп. Теофілакта ісповідника. 22 (9) **Субота** Св. 40. Мучен. в Севастії. *) (Полиелей).

*) **Святих сорок мучеників у Севастії.** В IV столітті східно-римський цісар Ликиній дуже переслідував христیان. У вірменським місті Севастії стояв залого римський полк, а в ньому було 40 жовнірів, що ісповідували Христову віру. Одного разу прийшов до Севастії приказ від цісаря, щоб христیان приневолювати поклонятися поганським божкам. Жовнірам-християнам казали відречися християнської віри і грозили їм муками а навіть смертю. Та даремно. Приїхав тоді від царя суддя і той видавав на упрямих жовнірів такі муки: Серед ночі казав загнати всіх 40 жовнірів в озеро. А було то в місяці березні і в ночі брав мороз. Недалеко від озера була лазня, котру суддя казав огріти. Це мала бути примана для зрадників. Але тільки один з поміж 40 жовнірів найшовся чоловік слабого духа. Цей не витерпів страшного холоду й побіг у лазню. Але як тільки переступив поріг, упав мертвий. А прочі 39 стояли в ледово-зимній воді молилися і співали псалми. Тоді один вязничний сторож не видержав. Скинув зі себе одіж і зі словами: „І я християнин“ війшов в озеро. Так знову доповнилося число 40-ка мучеників. Другого дня ще мучено праведників, а відтак усіх повбивано. Тіла їх спалено, щоб не допустити християнського похорону. Але по спаленню кости мучеників остали цілі, тож покидали їх погани в ріку. За кілька днів єпископові Петрові явилися св. мученики і веліли взяти з ріки їх кости. В ночі при дивнім небеснім світлі вибрали вірні кости святих з ріки й поховали. Діялося це в 312 р. по Р. Хр., а вже на другий рік т.зв. мілянським едиктом християнська релігія з переслідуваної стала пануючою. Для побіди св. Церкви, для побіди і тріумфу найвищої ідеї потрібні були безчисленні жертви. Память цих жертв найвищої ідеї леліяти буде Христова Церква по вічні віки.

Милосердний Бог — моя **метальна надія**
(Т Шевченко „Дневник“)

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

16.III 1917. Заснування „Української Центральної Ради“ в Києві. Вістка про революцію в Петербурзі, лисавкою пронеслася скрізь по просторій російській державі. І придавлена російськими царями Україна лекше відітхнула. На Україні за царату була тайна організація: „Товариство Українських Поступовців“ (ТУП). Отся організація виступила тепер явно. За почином цього товариства зійшлися представники інших українських політичних організацій й утворили одну спільну організацію під назвою „Українська Центральна Рада“. Були в цій раді представники українських партій, кооператив, військових, культурних і професійних організацій. Первісно мала Центральна Рада завдання організувати українське громадянство незалежно від партійних ріжниць і так спільними зусиллями здобути широку національно-територіальну автономію в російській федеративній республіці. Коли вістка про заснування „Української Центральної Ради“ в Києві розійшлася по Україні, стали й по провінції засновувати українські політичні організації. Всі вони заявляли Центральної Раді, що признають її своїм провідним і зверхнім органом, тимчасовим українським народнім урядом та просили прийняти до себе їх представників і дати вказівки щодо місцевої роботи. Закипіло придавлене доси життя буйно та шумно. На жаль довговічна неволя завдала забагато ран нашому народові на Великій Україні, не було політичного досвіду, не було й досвідних провідників. „Центральна Рада“ йшла все більше й більше за лівими кличами. Та прийшли ще лівіші більшовики й переліцитували її. Кличами „Вся земля трудовому народові“, „Бий буржуїв“, „Граб награвлене“ перетягнули на свій бік малосвідомий, здеморалізований війною нарід і „Центральна Рада“

скоро втратила вплив в краю. А наслідки бачимо тепер: нищення українства й віри більшовиками.

17.III. 1896. Помер Петро Ніщинський композитор і поет. Був це учений професор грецької мови, а також композитор (себто такий учений, що підкладає пісні під ноти). Писав він поезії й сам підкладав їх під ноти. Та найбільше вславився він тим, що переклав на українську мову старогрецьку велику епопею (повість віршом) п.з. „Одисея“ в цілості, а другу таку епопею п. н. „Іліяда“ частинно. Переклав також трагедію (театральний твір, що кінчиться сумно), славного грецького драматичного письменника Софокля п.н. „Антигона“. Під ноти підложив він четверту дію Шевченкової драми „Назар Стодоля“, яку ще й досі грають наші театри п.з. „Вечірниця“.

21.III. 1908 помер Володимир Антонович, славний історик. Був він Поляк із роду та під впливом київських Українців прийшов до пересвідчення, що він, тому що родився й живе на Україні, серед українського народу, повинен для цього народу працювати, дбати про його піднесення. Так відповів він Полякам, що накидалися на нього за те, що він не для Поляків працює, тільки для Українців. Антонович належить до найвизначніших діячів українського духового розвитку. Написав багато визначних історичних праць, головню з часів литовсько-руського князівства та козащини й гайдамащини. Велика заслуга його також в цьому, що він перший почав на ширші розміри розкопки й розсліди старинностей на Україні, Що вакацій їздив він у ріжні сторони України розкопувати могили та збирати старинні пам'ятки. Був професором київського університету й виховав там багато вчених українських істориків. Його учнем був і професор Михайло Грушевський, що до війни викладав українську історію на львівському університеті, а з вибухом революції став головою „Української Центральної Ради“ в Києві.

Цареві дорікає

Таке було, люди добрі,
В червоному „раю“:
Стоїть черга перед складом —
Хліба дожидають.
Дають чорний, по пів фунта,
Та не стало й того,
Вертаються робітники
В хату без нічого.
Розходяться робітники,
Хоч люті, та тихо,
Лиш в одного язик свербів,
Нарікав на лихо:
„Ото біда, нема навіть
Шматка хліба зїсти!“
І в цій хвилі за обшивку
Хап його чекісти.
А робітник: „Червоної
Влади я не лаю,
Дорікаю за недбалість
Царю Миколаю,
Чому це він того хліба
Понадбав так мало,
Що на літ лише тринацять
Для нас його стало!“

Самособою не Руданський.

Старий Федь

Старий Федь найстарший
В селі з всіх людей —
Є сила, ще й голос
Як дзвін йде з грудей!
Дивуються люди:
„Скажіть, Федю те,
Завдяки чому то
Сто літ живете?“
Старий Федь поважно
Голову підносить:
„Тільки цьому, люди,
Що не вмер ще доси.“

Самособою не Руданський.

З РАДЯНСЬКОГО ПОБУТУ

— Де це ви **найшли гриби**?
— **А от є тім лісі.**
— **А велика черга?**

Чекіст побачив **маленьку дівчинку,**
що підкидала **мичик і лосила тай по-
думав:**

— В дійсності й **наша робота при-
гадує діточу забаву.** Ми також **спершу
підкидаємо, а потім лосимо.**

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЕНДАР

16. III.	схід сонця	5:39,	захід	5:26
17. III.	"	5:37,	"	5:27
18. III.	"	5:35,	"	5:29
19. III.	"	5:33,	"	5:31
20. III.	"	5:31,	"	5:33
21. III.	"	5:28,	"	5:34
22. III.	"	5:26,	"	5:35

21.III. 6 год. 3:49 пополудні в хвилі вступу сонця у сузір'я Барана починається весна. Того дня маємо весняне зрівняння дня з нічю. 22.III. в год. 2:12 рано починається остання чверть місяця.

БІРЖА

ЗБІЖЖА: (за 100 кг. льоко стація надан.). Пшениця дв. 32:75—33:75, пшениця с. 29:75—30:75 жито д. 15:50—16:—, жито сел. 14:50—15:—, ячмінь на мли-во 14:—14:50 овес гал. 13:50—14:—, куку-руза 20:00—21:00, бараболя промисл. 3—3:50, фасоль біла 45—55, фасоль колір. 30—35, фасоль краса 40—45, горох 1/2. Вікторія 24:75—26:75, горох пільн. 20—21:—, гречка 21—22:— лен 66:50—68:50, любін 24—25, конюшина червона 124—134, просо 26:75—27:75, сіно прас. 8:50—9:50, солома прас. 5—6.

Ціни набілу: „Маслосоюз“ платить: за масло експортне солоне й несолоне пріма по 5:30 зол. за 1 кильогр., за літру молока 0:34 зол., за літру сметани 1:80 з. ГРОШІ. Доляр ам. 8:90.

Політичний словар

Г

Habeas corpus (латинські слова читай: габеас корпус) основний англійський закон про особисту волю з 1679 р. головнo проти надужить у часі арештувань. Без судового слідства, каже цей закон, не вільно, ніде на землях В. Британії арештувати англійського громадянина.

газard (французьке слово) случай, приключка, в політиці: коли хтось береться за щось дуже непевне, чи пробує щастя в непевному себто зважиться хто на щось таке, що (як то кажуть) „або пан, або пропав“.

Видавн. „ЖУРАВЛІ“ Рогатин

В місяці березні 40% дешевше висилає:
1. О. Курилас „Ісус Христос між українськими дітьми“, гарний, коліровий образ (32 × 45 см), з реком. перес. та з опак. (зам. 7:35 зол.) 4:20 зол.
2. М. Угрин — Безгрішний „З життя гімназистів“ — новелі (зам. 4 зол.) 2:30 зол. 1—3

НОВА КНИЖКА

яку кождий повинен купити й прочитати — це опис мандрівок по історичних місцях України

ПРОФ. ДМИТРА ДОРОШЕНКА

п. з.

По рідному краю

Книжка має 156 сторін друку, а її зміст поясняє 34 ілюстрації.

Для пізнання памяток української старовини — це один з кращих підручників у нашій історіографічній літературі, що надається на лектуру для молоді вищих клас середніх шкіл та учительських семінарів.

Ціна 1 прим. 2:50 зл., (з перес. звич. 2:80.

Замовлення посилати на адресу:

НАКЛАДНЯ МИХАЙЛА Т А Р А Н Ь К А

Львів, Зіморовича 3.

Чекове conto ПКО. Варшава 151.285.

Замовляйте отсі КНИЖКИ

Бібліотеки Укр. Христ. Організації
Львів, Кльонович 8/II.

Ч. 1.	Основи соціології	3:—
Ч. 3.	Спіритизм	2:—
Ч. 4.	Життя св. Кирила і Методія	0:80
Ч. 5.	Секти і сектанти	0:60
Ч. 6.	Петро, перший уніятський митрополит України-Руси	1:50
Ч. 7.	Греко-кат. Церква	0:95
Ч. 8.	Др. О. Назарук: Преса	3:—
Ч. 11.	Др. О. Назарук: Вчасна весна в північній Альберті	0:50
Ч. 12.	о. Т. Галушинський: Найвищий Пастирський Уряд в Хр. Церкві	0:60
Ч. 13.	Зброя до оборони і наступу (Начерк реферату про пресу)...	[добр. даток]
Ч. 14.	о. Т. Галушинський: Царство сатани наступає на нас	0:80

ПОШИРЮЙТЕ РІДНИЙ ПРОМИСЛ

Одинока Українська Відливарня
дзвонів і відливів артистичних

Михайла Брилинського

У Львові вул. Замарстинівська 41 тел. 63-56.

Поручає гарні і мильодійні дзвони з матеріалу передвоєнної якості о чистім і звучнім голосі, під порукою чистої гармонії і витривалості. На жадання цінники з інформаціями висилається відвортотною поштою. Сплати ратами на догідні услівя.

6—7

УГОЛЬ

горішношлезький
і краєвий,

ШТУЧНІ НАВОЗИ

вагоново, на кредит векслевий, по цінах фабричних доставляє —

Краєвий Союз Кооператив „ДНІСТРОСЯН“ у Львові

3—3

пл. Більчевського ч. 3. — Телефон 44-33.

Заведення для арт. побільшень

3 фотографії робить

ПОРТРЕТИ

першорядно і дешево

„ПЛЯСТИКА“

Львів. РИНОК 17.

1—3